

Arrest

nr. 94 723 van 10 januari 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN ELST en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Pashtun, afkomstig uit Quetta (provincie Balochistan) in Pakistan. U bent in het bezit van de Pakistaanse nationaliteit. Toen u tien jaar oud was, verhuisde u naar Karachi (provincie Sindh), waar u sindsdien woonachtig was. U betrok er een woning in een Pashtunbuurt. Na het overlijden van uw vader zette u op jonge leeftijd samen met uw twee broers zijn zaak verder. Het betreft een zaak in kledij. In Karachi baatten jullie een winkel en twee kraampjes op de markt uit. Door uw etnische afkomst en uw latere lidmaatschap van ANP (Awami National Party) werd u in Pakistan gevisieerd door leden van MQM (Muttahida Quami Movement), de partij van de Mohajirs. Hierdoor diende u uiteindelijk uw land te verlaten. Zo dwongen ze u sinds 9 à 10 jaar maandelijks een financiële gift van 50.000 Pakistaanse roepies aan hen te betalen. Bij sommige speciale gelegenheden,

zoals het suikerfeest, vroegen ze zelfs meer. Dit overkwam ook andere winkeliers bij u op de markt. Het geëiste bedrag werd bepaald door de omzet. Rond de maand mei van 2010 werd u lid van ANP. U werd als Pashtun lid van deze partij om u te beschermen tegen Mohajirs en MQM. Uw activiteiten voor uw partij bestonden er in dat u elke nacht naar het regionale kantoor van uw partij moest gaan, waar u telkens naar uiteenzettingen van uw voorzitter moest luisteren. Het eerste persoonlijke probleem dat u met MQM kende buiten de opgelegde financiële giften was rond de vijfde of zesde maand van 2010. U was die dag met uw neef met de motorfiets op terugweg naar huis toen jullie nabij 'Quaid Uzam Colony' in Karachi door twee gewapende leden van MQM werden tegengehouden. Ze vroegen u of u ANP lid was en toen u dit ontkende werd u door hen vastgegrepen en kreeg u te horen dat u mee moest komen naar hun kantoor. Op dat ogenblik kwam een Urdusprekende man en vrouw tussenbeide om u te helpen, wat uitmondde in een gevecht tussen hen en uw aanvallers. U en uw neef maakten van de gelegenheid gebruik om te ontkomen. Het volgende probleem dat u met hen kende deed zich voor op 10 juli 2010. U werd die dag onderweg naar uw winkel beschoten door drie personen van MQM op een motorfiets. U herkende uw belagers en kon net op tijd wegduiken. Uw belagers dachten evenwel dat u geraakt was, waardoor ze wegrepen. Nog diezelfde dag maakte u bij uw partij melding van deze gebeurtenis. De volgende ochtend meldde u deze gebeurtenis tevens bij de politie met de bedoeling een FIR (First Information Report) te laten opmaken. Vervolgens werd op 24 juli 2010 brand gesticht op de markt in Karachi waar u twee kraampjes had. In totaal brandden acht kraampjes uit, waaronder ook deze van u. U bent ervan overtuigd dat MQM ook hierachter zit en dat ze hiermee de Pashtuns viseerden. De pers schreef hierover en uw partij en de politie werden ingelicht over deze brandstichting. Na deze gebeurtenis had uzelf geen andere problemen meer. U durfde wel uw woning niet meer te verlaten, stopte met uw zaak en nam uiteindelijk de beslissing Pakistan te verlaten. Uw zoon kende overigens ook eigen problemen met aanhangers van MQM. Mensen van het kantoor van MQM nabij zijn school, kwamen op een dag langs op school en sloegen hem toen met een hamer op het hoofd en staken hem met een mes in de buik. Toen u hiervan melding ging maken bij de politie, weigerde deze een FIR op te 1 maken uit schrik zelf gevisieerd te zullen worden door MQM. Dit gebeurde ergens voor uw vertrek uit Pakistan. Na deze gebeurtenis stopte uw zoon met school. Op 8 of 10 december 2011 verliet u Karachi en reisde u met de bus naar Gwadar. Van daaruit verliet u Pakistan en reisde u via Iran, Turkije, Griekenland, Italië en Frankrijk naar België. Op 16 januari 2012 diende u in België een asielaanvraag in. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw lidkaart van ANP; een visitekaartje van uw zaak in Pakistan; een FIR met vertaling naar het Engels van het schietincident op 10 juli 2010; een politierapport van 25 juli 2010 over de brandstichting op de markt op 24 juli 2010; de krant Umat van 28 maart 2012; een briefhoofd van uw winkel; een brief d.d. 20 januari 2011 van de voorzitter van uw marktvereniging Gulshan Cloth Market Welfare Association en uw identiteitskaart.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratief dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers geenszins in geslaagd een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd wordt door ernstige tegenstrijdigheden, tekortkomingen en leemtes die werden vastgesteld aangaande de door u aangehaalde vluchtmotieven in uw opeenvolgende verklaringen afgelegd tijdens uw gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal, alsook tussen uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van de vragenlijst voor het Commissariaat-generaal én uw gehoor op de zetel van het Commissariaat-generaal.

Zo maakte u allereerst op de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding van uw lidmaatschap sinds 2010 van en activiteiten voor ANP, die u wel op de zetel van het Commissariaat-generaal ter sprake bracht (DVZ, vragenlijst CGVS). Nochtans vormde dit lidmaatschap van ANP, luidens uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal, één van de hoofdredenen waarom u in Pakistan door aanhangers van MQM werd gevisieerd en droeg dit aldus expliciet bij tot uw uiteindelijk vertrek uit Pakistan (gehoorverslag CGVS, p. 6 en 7). Bovendien werd u op de Dienst Vreemdelingenzaken expliciet gevraagd of u actief was in een organisatie, vereniging of partij dewelke van belang is voor de beoordeling van uw vrees of risico bij terugkeer, een vraag waarop u toen ontkennend antwoordde (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.3). Geconfronteerd met dit alles, ontkende u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal deze vraag op de Dienst Vreemdelingenzaken voorgeschoteld te hebben gekregen (CGVS, p. 6). Deze uitleg is echter geenszins overtuigend. De verklaringen die u op de Dienst Vreemdelingenzaken aflegde werden immers in het Pashtou aan u voorgelezen, waarna u ze voor akkoord heeft ondertekend. Gelet op voornoemde vaststelling en gelet

op de vaststelling dat u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal plots uw lidkaart van ANP kon neerleggen, alsook goed op de hoogte bleek van de geschiedenis en werking van deze partij dient dan ook besloten te worden dat u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken hebt aangepast en uitgebreid met een politiek profiel.

Aansluitend hierbij dient tevens gewezen te worden op andere belangrijke tegenstrijdigheden, tekortkomingen en leemtes tussen uw opeenvolgende verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en op de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat u sinds 9 à 10 jaar door MQM onder druk werd gezet om maandelijks geld aan hen over te maken (CGVS, p. 7), terwijl u op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde pas sinds twee jaar geleden door MQM te worden lastiggevallen, waarbij u eraan toevoegde het eerste anderhalf jaar onder druk te zijn gezet om geld aan hen te geven (DVZ, vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Ook wat betreft de problemen die uw gezinsleden in Pakistan zouden gekend hebben, strookten uw opeenvolgende verklaringen niet. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal dat tijdens uw verblijf in Pakistan uw zoon op school werd geslagen en neergestoken door aanhangers van MQM. Ondanks uw persoonlijk aandringen weigerde de politie toen een FIR op te maken. Op vraag van de directeur van de school, zo voegde u er nog verder aan toe, haalde u uw zoon hierna van school, waardoor hij sindsdien thuis zit (CGVS, p. 8 en 13). Bevreemdend is vooreerst dat u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal verwarrende en tegenstrijdige verklaringen aflegde over het tijdstip van deze gebeurtenis. Het enige waar u uiteindelijk zeker van was, was dat deze gebeurtenis plaatsvond tijdens uw verblijf in Pakistan (CGVS, p. 8, 13 en 14). Vreemd is dan ook dat u diezelfde gebeurtenis ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken situeerde na uw aankomst in België (CGVS, p. 3). U gaf toen aan vanuit Pakistan telefonisch door uw zoon over deze gebeurtenis hier in België ingelicht te zijn (DVZ Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Geconfronteerd met uw verklaringen hierover afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken bleef u bij uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en ontkende u uw verklaringen zoals opgetekend op de Dienst Vreemdelingenzaken bij het invullen van uw vragenlijst 2 voor het Commissariaat-generaal (CGVS, p. 14). Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen is echter onvoldoende ter verantwoording van deze flagrante tegenstrijdigheid. Tot slot maakte u evenmin melding op de Dienst Vreemdelingenzaken van de problemen die u in mei of juni 2010 kende met aanhangers van MQM nabij 'Quaid Uzam Colony', toen u met uw neef met de motorfiets op terugweg was naar huis.

Betreffende de door u neergelegde FIR d.d. 10 juli 2010 dient voorts gewezen te worden op een aantal tegenstrijdigheden tussen de inhoud van dit document en uw verklaringen afgelegd op de zetel van het Commissariaat-generaal, alsook op een belangrijke vormelijke tekortkoming, waardoor niet de minste bewijskracht toegekend kan worden aan dit door u voorgelegde document. Zo verklaarde u tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal pas de dag na deze aanslag op uw persoon, met name op 11 juli 2010, bij de politie aangifte te hebben gedaan van deze gebeurtenis, waarna, zo voegde u eraan toe deze door u voorgelegde FIR werd opgesteld (CGVS, p. 4). Opvallend is evenwel dat volgens de inhoud van dit door u neergelegde document de aanslag op uw persoon plaatsvond op 10 juli 2010 om 11.00 uur waarna nog volgens deze FIR (zie vak 1 voor datum en uur van het opstellen van de FIR) nog diezelfde dag om 12.00 uur door u bij de politie van Karachi melding werd gemaakt van deze gebeurtenis. Opmerkelijk is tevens dat u verklaarde de identiteit van de drie daders te kennen en deze meegedeeld te hebben aan de politie, terwijl de door u neergelegde FIR over drie onbekende daders spreekt (CGVS, p. 10). Nog volgens deze FIR schoten deze personen in de lucht, terwijl u duidelijk verklaarde dat zij in uw richting schoten, wat u luidens uw verklaringen ook aan de politie zou verklaard hebben (CGVS, p. 11). Tot slot dient hier nog aan toegevoegd te worden dat het dat het op zijn minst als bevreemdend kan beschouwd worden dat u door de politie een dusdanig slecht leesbare kopie van deze FIR zou zijn overhandigd, waarop zelfs het voorgedrukte serienummer amper leesbaar is. Ook aan het door u neergelegde politierapport over de door u aangehaalde brandstichting op de markt kan geen bewijskracht toegekend worden. Vooreerst betreft het hier slechts een fotokopie (met gedeeltelijk leesbare stempel) zonder originele zegels of stempels, waardoor op zich reeds geen bewijswaarde aan dit document kan gegeven worden gezien gewone fotokopieën gemakkelijk te manipuleren zijn. Bovendien beschreef u dit document tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal herhaaldelijk als een First Information Report of FIR, terwijl het hier slechts een politierapport betreft (CGVS, p. 3). Volgens de inhoud van dit document zou daarenboven een kopie van de FIR over deze zaak aan u zijn overhandigd. U slaagde er evenwel niet in dit document voor te leggen.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw asielerelaas.

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal erkent dat het noordwesten van Pakistan geregeld geplaagd wordt door een gewapende strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk in de grensregio met Afghanistan afspeelt. Daar

u niet uit deze regio afkomstig bent, is het dan ook niet aannemelijk dat dit conflict uw terugkeer naar Pakistan in de weg zou staan.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De rest van de door u neergelegde documenten zijn evenmin van die aard bovenstaande appreciatie te doen wijzigen. Uw identiteitskaart, visitekaartje en attest van de marktvereniging Gulshan Cloth Market Welfare Association, bevestigen slechts uw identiteit en beroepsactiviteiten en hebben geen betrekking op de door u aangehaalde vluchtmotieven. De door u neergelegde krant Umat van 28 maart 2012 handelt niet over uw persoon. U legt het slechts voor om de algemene situatie in Karachi te beschrijven (CGVS, p. 3). Algemene informatie volstaat evenwel vooreerst niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat men een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient immers in concreto te worden aangetoond, iets waarin u niet bent geslaagd. Daarnaast is deze informatie ook niet bij machte de objectieve, ruim gedocumenteerde en zeer gedetailleerde informatie over de algemene situatie in Pakistan te weerleggen die aan het administratief dossier is toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel. Voorts meent verzoeker dat er een manifeste beoordelingsfout werd begaan en dat zijn argumenten niet correct werden weergegeven. Verzoeker wijst erop dat het gevaar niet algemeen moet zijn, maar dat het gevaar op verzoeker zelf betrekking heeft. Er zijn bovendien nog steeds enorme schendingen van de mensenrechten van mensen uit Karachi. Verzoeker verwijst naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoeker stelt dat er meermaals is geweest op het feit dat hij een gevaar liep doordat hij van “etnische afkomst” is en later lid werd van ANP en gevisieerd werd door MQM. Verzoeker stelt de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden te betwisten. Verzoeker heeft met verschillende dreigementen te maken gekregen, waaraan hij telkens is kunnen ontsnappen. Ook verzoekers zoon werd aangevallen. De kans is volgens verzoeker dan ook enorm groot dat ze hem zullen vinden en terug zullen willen vermoorden. De leden staan op een lijst van ANP en MQM zal hen blijven zoeken. Verzoeker meent tevens terecht te stellen dat er gevaar is aangezien hij gezocht wordt door MQM, die zeer machtig is en het gebied overheerst. Inzake subsidiaire bescherming is verzoeker van mening dat hij duidelijk aantoont dat er gevaar is voor zijn leven en dat dit gevaar reëel is, omwille van de slechte algemene situatie ter plekke en de haat die er bestaat in de regio van “noord westen” van Pakistan.

2.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft verzoekers asielaanvraag op individuele wijze onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt. De asielaanvraag van verzoeker werd geweigerd omdat verzoeker veelvuldige tegenstrijdige verklaringen aflegt en zijn opeenvolgende verklaringen leemtes en tekortkomingen bevatten, hetgeen leidt tot de ongelooftwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

2.3. De Raad stelt vast dat verzoeker thans een algemeen betoog ontwikkelt, zijn asielrelaas ten dele herhaalt en voorts niet verder komt dan te stellen dat hij de door de commissaris-generaal vastgestelde tegenstrijdigheden betwist. Verzoeker weerlegt hiermee de concrete motieven van de bestreden beslissing niet. Alle door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gedane vaststellingen vinden echter steun in het administratief dossier, zijn pertinent en worden hier door de Raad overgenomen. Waar verzoeker nog verwijst naar een arrest van de Raad, wijst de Raad erop dat hij een administratief rechtscollege is waarvan de uitspraken geen precedentswaarde hebben.

2.4. In de mate verzoeker zich voor zijn vraag tot subsidiaire bescherming op zijn asielrelaas steunt, dient te worden opgemerkt dat uit wat voorafgaat blijkt dat dit relaas niet geloofwaardig is. Bijgevolg maakt verzoeker ook niet aannemelijk dat hij om de redenen die hij in zijn asielaanvraag aanhaalt een

reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Inzake verzoekers bewering dat er een gevaar is voor zijn leven en dat dit gevaar reëel is, omwille van de slechte algemene situatie ter plekke en de haat die er bestaat in de regio van "noord westen" van Pakistan, stelt de Raad vast dat door de commissaris-generaal erkend wordt dat het noordwesten van Pakistan geteisterd wordt door een, in bepaalde periodes, open strijd tussen extremistische elementen en overheidstroepen. De informatie toegevoegd aan het administratief dossier, bevestigt dat het hier over een zeer lokaal conflict gaat dat zich voornamelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan. Aangezien verzoeker niet afkomstig is uit de getroffen regio, wijst niets erop dat hij het slachtoffer van deze strijd zou worden. Verzoeker toont niet aan dat hij in zijn regio het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. De Raad ontwaart desbetreffend evenmin elementen in het administratief dossier.

2.5. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoot.

2.6. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend dertien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF